

Nádech

Dagmar Andrtová-Voňková

Hladino říčky ty se v obloze zhlížíš
nebo se právě ona do tebe říží
tolik třpytu a záře
světlo vlnky, když váže
a do očí vchází
ten nádherný zážeh
ten nádherný zážeh
když do očí vchází
je to jak nádech
i pro kytku z vázy
a je to jak nádech
který chytily listy
a hřeje až v zádech
jak křišťál je čistý

Hladino říčky, jak zachytit chvíli
když den se chýlí k plameni svíčky
tolik třpytu a záře
světlo vlnky, když váže
a do očí vchází
ten nádherný zážeh
ten nádherný zážeh
když do očí vchází
je to jak nádech
i pro kytku z vázy
a je to jak nádech
který chytily listy
a hřeje až v zádech
jak křišťál je čistý